

Krekó Béla (1915 – 1994)

A Matematikai és Számítástudományi Intézet oktatói és munkatársai ismét búcsúznak egy kollégájuktól, aki negyven éven át tanított az egykori Matematikai Tanszéken majd később az Intézetben. 1994 december 7-én elhunyt Dr. Krekó Béla egyetemi tanár.

1915-ben született. Egyetemi tanulmányait Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen végezte, ahol 1940-ben matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett. A matematikának a közgazdaságtudományban való szerepére már korán felfigyelt és tanári diplomájának megszerzése után hallgatója lett a Műegyetem Közgazdasági Karának, ahol 1947-ben kiegészítő diplomát kapott matematikából. Ugyanezen a karon nyújtotta be egyetemi doktori disszertációját, majd 1948-ban doktori oklevelet kapott. A Közgazdasági Egyetem munkájába 1954-ben kapcsolódott be a Matematikai Tanszéken egyetemi docensi minőségben.

Korán felismerte a lineáris algebra majd az erre épülő lineáris programozás fontosságát és egyre növekvő szerepét a közgazdasági egyetemi oktatásban. Ugyanakkor az is világos volt előtte, hogy a Közgazdasági Egyetem valamilyeni hallgatója számára kellő mélységben ezek a módszerek az erős matematika-igényesség miatt nem oktathatók. Ezért kezdeményezte egy olyan kislétszámú szak beindítását, amelybe erre a célra kiválasztott hallgatók kerülnek be. Így jött létre a Terumatematika szak, amelynek első évfolyama 1960-ban be is indult. A szak szükségességének elismertetése és megindítása abban az időben nem volt könnyű feladat.

A szak létszáma éveken keresztül 20 körül mozgott. A szak sikerességét igazolja, hogy a kis létszám ellenére az itt végzetek többsége ma ott található a gazdasági közélet és a Közgazdasági Egyetem kiemelkedő posztjain.

Oktatási elképzeléseit előkészítendő 1957-ben megírta Bevezetés a lineáris programozásba c. könyvét, ami a Közgazdasági és Jogi Könyvkiadónál jelent meg. Később ezt követték a Lehrbuch der linearen Optimierung, VEB Verlag, (1964), Linear Programming, Pitman, (1968), Nichtlineare Optimierung, Akadémiai Kiadó, (1974), Lineáris algebra, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, (1976) könyvei. 1964-ben kinevezték az akkor alakuló Egyetemi Számítóközpont igazgatójává, ahonnan 1980-ban ment nyugdíjba. Intézeti igazgatósága alatt is az Egyetemen félállású oktatóként vett részt a Matematikai Intézet munkájában, 1970-től egyetemi tanári minőségben.

1975-ben elnyerte a matematikai tudományok kandidátusa akadémiai fokozatot.

Több külföldi egyetemen is oktatott vendégtanárként, így Belgrádban, Berlinben, Újvidéken. Gyakran tartott előadássorozatot a Szabadkai Egyetemen, ahol több tanítványa dolgozik ma is.

Az IFIP komputerdidaktikai szakbizottságának magyar képviselője volt, valamint a Közgazdasági Egyetem számos bizottságának tagja.

Az utóbbi években biztosítási matematikai problémákkal is foglalkozott támogatván a Matematikai és Számítástudományi Intézet programját, amelynek keretében biztosítási matematikai tárgyak oktatása és egy ilyen irányú szak (aktuárius szakirány) indítása vált szükségessé. Erre a célra írta meg a tervezett Biztosítási Matematika könyvsorozat keretében az Életbiztosítás I. c. egyetemi jegyzetét. Sajnos a II. számú folytatást már nem írhatja meg.

Mondhatni az utolsó pillanatig dolgozott és oktatott. 1994. december 6-án Pécsen még előadásokat tartott.

Példamutató volt mély humanitása, a klasszikus magyar és külföldi irodalom szeretete és ismerete.

A Közgazdasági Egyetem és a Matematikai Intézet egyik legkiválóbb oktatóját veszítette el benne.

Oktatói és szakmai munkássága, emberi kvalitásai az egyetemi és intézeti kollégák valamint tanítványai emlékezetében múlhatatlan nyomokat hagytak.

Én magam Krekó Béla halálával nemcsak egy kiváló kollégát, hanem egy jó barátot is elvesztettem.

Szép Jenő